

אני מתה למיין!

האם זה לא נפלא, יקירי, לראות את כל הגופים השזופים הנפלאים על שפת-הים. כמעט עירומים, בצבעי שחומים?

אך האנשים מתרועעים, כשהשמש בפינה, ומעטים באים באמת למוט. לתפוס שלוה, אהבה, מיזמו מחורמן בשמש או זיון מרוכסן. הרוב רצים ועסוקים כאילו היו בבנק. אני חושבת שקשה לנו לשבת, מפני שהרגילו אותנו שבשביל להשיג משהו צריכים לרוץ הלוך ושוב, או אולי הם חושבים שבריצה אפשר להשתוף יותר מהר. חבל שאי-אפשר לשרוק על שפת-הים לשקט, לשרוק להפסקה של חרמונות בשמש. בכל אופן, השאלה הראשונה היום קשורה לשיזוף.

השחור והלבנה

אני ימני (תימני) גיזעי מנתניה, עובד, בן 23 ובעל מכונית. יש לנו וילה קטנה, אמי מורה ואבי סוחר די רציני. לפני כמה חודשים הייתי בכיכר אתרים בתל-אביב, ישבתי במסעדה ואכלתי המבורגר נוקשה. לסתע הרגשתי שאני נעשה נוקשה גם כן.

מולי התישבה אגדה, חילת, בחורה קטנה ודקה, שיער בהיר, עיניים כחולות, אפון המור עם כמה נמושים. בקיצור, נערה ממש לרוחי. וכשנפגשו עיניה הכחולות בשחורות שלי, ניצת בינינו הכל. ומאז לא נפרדנו.

באחד האמשים הזמינה אותי אהבתי להכיר את הוריה. נסענו אל הבית המשותף ברמת-אביב. צילצלתי בדלת. את הדלת פתחה אשה שהייתה העתק מבוגר של חברתי. פניה התעוותו למוץ חיוך מאולץ והליחשושים שהגיעו אליי במשך כל הערב היו פשוט משפילים, כולם נהגו בי בקוצר-רוח, כאילו רק חיכו שאלך כדי שיוכלו להתפרץ.

למחרת הופיעה הנימפה שלי וסיפרה לי את קורות הילדה הסוער והצעקות הנוראות אותן חטפה מהוריה. מאחר והבלונדית לא חשבה עליי בעל תימני, אלא בעל אהוב, היא פשוט לא טרחה לספר זאת. ועכשיו הוריה אסרו עליה לצאת איתי. זה ימים שאני מנסה להתקשר. היא לא מרימה את הטלפון ותמיד אלה הם הוריה, שאומרים לי, במפורש, לא להתקשר עוד.

מה עושים? אני אוהב אותה.

מזור לקבל מיכתב כזה ב'1986. אני מצפה ליותר גמישות, ובוודאי פחות פחד, מצד האהובתך, שנרמה לי 'אינה עצמאית דיה, או אין לה רפואי' מחשבות פרטיים משל עצמה.

עצמי לך היא פשוט לחכות לאהובתך נפינת הרחוב, בסביבות השעה כה היא חוזרת מן הצבא, ולתפוס איתה שיחה רצינית וכנה, ללא כחל וסרק, ללא ריב ומרור. לפחות שאתה תוכל להגיע למסקנות הנכונות.

בכל אופן, אם הסיבה היא שיוזףיתר, הרי שתדע לך, שזה יעבור להם, ורצוי שתסבירו שניכם להורים שהכוונות הן רציניות וזהו זה.

ובינתיים — שחור ולבן הם שילוב יפהפה במין. אני גם הייתי מקשטת את חדרה-השנה שלכם באינספור מראות.

זקנים זקנים

לא מזמן עברתי את גיל ה-50 ואשתי היא בעייתית! פעם, כאשר נישאנו, היתה נאה ומושבת, היום היא מנומשת, ממושקפת ועל כל הצרות, גם מצמיחה קמטים על פניה. בכל ליל שישי אנו מבלים עם חברים במשחקי-קלפים ויש שם גם די נהמדות, ועיקר הבעיה היא שכאשר אני עם אשתי במיטה,

סיפית אני איתה, אבל במחשבה אני עם ההיא, מליל שישי, נו, מה עושים?

לילי אנין

הכל

הולדה!

אתה מתלונן שהויקנה באה לביקור אצלך ואתה רק בן 50. יקירי, הלא תדע שזהו הגיל המסוכן ביותר בחייך של הגבר, ומובן שמציאותה של אשה ממושקפת, מנומשת ומקומטת, לא עוזרים להרמת המוראל. דרכה אתה חווה בשינויים כך ובאלה העתידים עוד לבוא. ובכן, קודם כל, הירגע. אין שום צורך להיכנס לפאניקה.

אבל כדי שתוכל לומר שגם לך יש אשה מושכת, תצטרך להשקיע כמה שקלים: מלתחה חדשה, ערשות ציבועניות, שיוף במכון מיוחד, שיכה את עורה ויגוון את הנמשים, ואולי מתיחת-עור קלה והרשמה למכון להרמת מישקלות והתעמלות.

אני מבטיחה לך שזה, פלוס יחס מיני ומגרה מצדך, כשאתה מרכה לצבט בישבנה ומעמיק להסתכל אל תוך עיניה, יהפכו את אשתך, תוך שלושה חודשים, לאשה קוקטית וחושנית. האמן לי, ההשקעה כראית. אבל, או יש סיכוי שחברך למישחקי-קלפים ישכבו עם נשותיהן ויחלמו על אשתך.

מחיה מתים

אני מתה למיין. אני בת 40 ורוצה שהוא יעשה לי את כל הדברים הנפלאים בלילה. אני מזקופה לו את איברו באצבעותי ובשפתתי ונהדר לי.

אבל הוא חסר תגובה. קצת הפ... האם... ואהה... ושקט פאסיבי. מת!

אני רוצה תגובה. אני מתוסכלת. פעם זה היה פחות חשוב. היום אני משתגעת. עיזרי לי!

וי, וי, יקירתי, איברתם את שיוויה-המשקל. את כשיא אונך והוא בתחילת הנפילה.

ובכן, או לוקחים בחור צעיר בן 25 אבל, אם את אינך מתכננת פרידה, עדיף, במיקרה שלך, לנסות להחיות מתים. באותם לילות מתסכלים, בהם את מצליחה להעמיד את כליו, עלי עלי ונצלי את הויקפה הנפלאה, תוך כדי גירויים במקומות הנכונים אצלו. אני בטוחה שבשלב מסוים גופו ישתף פעולה. עוררי אותו מחדש, כי זה מנגנון שנשחק לעיתים מעומט חובות החיים.

אל תוותר! הוא עוד יחזור לתרגל מין. רק שאת תהיי היומית לתקופת-מה ואל תבטישי לקחת את המגיע לך. אם תתני לו את כל כולך, לבסוף הוא יתגבר על המשבר. נסי גם לדבר איתו, אבל אם הכל לא יעזור והכל באמת מת, הרי, אנהנו מחכות להם בדרך לגימנסיה. רק שימרי על עצמך מתיסכלים בנושא.

זהו, יקירי, הסוף לשבוע זה. ועכשיו אתם יכולים להצננות מיווני המוח שלי אל המישגלים האמיתיים. שיעלו תמיד יפה ויצלחו!

(המשך מעמוד 27)

מאמה שאם בעלה יעזוב אותה, היא תתאבד. האם כבר מזמן שכחה איום זה, והוא אינו אקטואלי עוד בחייה, אבל הילדה הקטנה נתונה עדיין תחת אותו סוד נורא, הרודף אותה עד היום.

באשר לסוגסטיה על ילדים, הסכימה הפסיכולוגית כי השפעה של בן-מישפחה קרוב על ילד הוא כהשפעת אקרה על מבוגר.

עולם הסוגסטיה של הילד שייך לעולם הפנטאזיות. ילד קטן ניתן בדרך כלל להשפעת פקודות. לפעמים ילד משקר, ואף אינו יודע שהוא משקר, כי הוא נתון תחת סוגסטיה של מבוגר. אם המבוגר חשוב לילד, למשל אם הוא בן-מישפחה, הרי טוֹדֵרִיבֹר בלבד יכול לשרר לו משהו, והילד פועל כפי ששורר לו.

במיקרה הנכחי הילדה הכחישה תחילה, ואחר-כך הודתה. בשני המיקרים קראה לה אחותה שקרנית. כלומר, האחות שידרה לה שרר כפול, שכיבל לגמרי את הילדה. האחות לחצה עליה בשני הכיוונים, והילדה הבינה, על פי טוֹדֵרִיבֹר, מה מצפים ממנה לומר. בשביל ילד בגיל זה אחות יכולה להוות לחץ כמו אקרה על מבוגר!

הפסיכולוגית עמדה על השפעת המישפחה המיוחדת של הילדה על עולם-ההווה שלה ועל מורעותה למין, וסיפרה: "בתנאים עירוניים, מאוד לא רצוי שילד יישן בכל לילה במיטה אחרת. אפילו בחברות פרימיטיביות, כמו אינדיאנים בחבלה-אמונה - שנעשה עליהם מחקר - מתברר כי גם כאשר ישנים 40 איש באותו הצרף הבנוי על כלונסאות, לכל אחד יש מקום שינה קבוע. שבו הוא ישן מרי לילה. לכן תשובה שגם לילדים יהיה מקום-לינה קבוע.

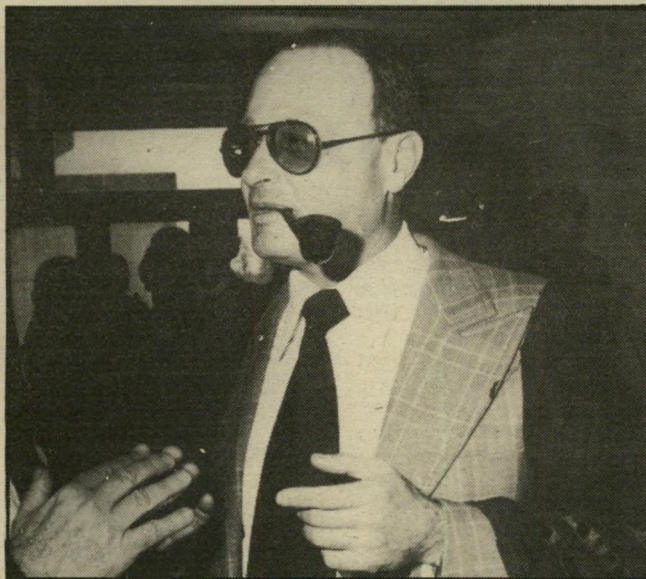
שינה חריפעתית עם מבוגר איננה

במישפחה. יש בה עיוות חמור בהכנת התיפקוד של המינים. אנהנו רואים שהאב נרחק לסלון, אין מתייחסים אליו כאל הגבר במישפחה, והילדה לוקחת את מקומו במיטת אמה. האח הבכור, הגבר היחיד במישפחה, תחת לגדול כגבר ולתפוס אולי את מקומו של האב, בהר לעבור שינוי-מין ולהיות עוד אחת מהאחיות במישפחה. חיים במישפחה כזאת גורמים לכליכול ולעיוותי-מושגים אצל ילדה קטנה הגדלה שם.

גם לולא ידעתי על המעשה המגונה בילדה, כפי שהיא מספרת, הסבירה הפסיכולוגית, "הייתי יודעת על פי סיפור חיי המישפחה שלה שהיא ילדה פגועה. אני מסופקת אם ילדה זו תפתח באופן רגיל. יש משהו לא-מאוזן במישפחה, באשר לזהות מינית וחלוקת התפקידים.

עירפול המושגים במישפחה משפיע גם על עולם-הדמיונות של הילדה. ברור שילד-חיי במישפחה רצינואלית, המתפקדת היטב, יפתח יותר מהר תכונות לוגיות וקברה על הרמיון שלו. ילד שחי בסביבה מכוללת אינו משקר במכוון, אלא מעוות את המציאות."

אב בית-הדין, השופט סגן-אלוף מרדכי פלד, שאל את השאלה החשובה במישפט: "האם אפשר לאפיין גבר שהוא מועמד פוטנציאלי לביצוע מעשי-מין עם ילדים?" תשובת הפסיכולוגית: "מבחינה סוציאלית, אין אפשרות לקבוע זאת. כאשר הייתי עובדת סוציאלית, לפני הרבה שנים, ראיתי את כרסתני המישטרה של פרופיליס. היו שם אנשים מכל שכבות החברה. היו אנשים מכובדים ומלומדים, והיו עבריינים מהעולם התחתון. אבל יש לזה אפיון פסיכולוגי. אדם הסובל מחוסר בשלות ריגשית ומינית, ויש לו קיבוען לגבי

פרקליט לידסקי

אב בית-הדין שאל את השאלה החשובה

אובייקט מיני ילדותי, עלול להיות פרופיל."

התכונה הזאת יכולה להיות רדומה באדם, ולא לצאת לעולם לאור. יתכן שיש לו תלומות ורמיונות כאלה, שלעולם לא יוצאו לפועל.

אי-אפשר לאבחן פרופיל בנקל. הדבר יתכן לעיתים בעזרת מיכנתים-פסיכולוגיים, ועלי-ידי אנאליזה.

השאלה האחרונה שישאלה היתה האם יש לראות בהצבעתה של הילדה על איברי-המין הנכונים חיוק לעדותה על העבירה המינית שבוצעה בה. על כך השכיחה הפסיכולוגית כי הצבעה כזאת מעידה אך ורק על-יכך שהילדה מכירה ויודעת מהם איברי-המין, אבל אין זה מעיד כלל על המימנות סיפוריה. המשך מישפטו של הרס"ר נדחה לסוף החודש. חיינו וחיי-מישפחתנו תלויים בתוצאת המישפט, המבוסס כולו על עדותה של ילדה בת 6. שגדלה במישפחה בעייתית מבחינה מינית וחברתית.

עיוות

מושגים

במישפחה של "פנינה" יש - לרעת הפסיכולוגית - עיוותים רבים. המין הוא גורם מאוד דומיננטי